

“लाङ्गली हलीनी च स्यात्” इति गारुडे २०८ अध्याये ॥ हलसमूहः ॥

हलिप्रियः, पुं, (हलिनी बलदेवस्य प्रियः ।) कदम्बवृक्षः । इत्यमरः । २।४।४२ ॥ (पथ्यायो यथा,—

“कदम्बः प्रियको नौपो वृत्तपथ्यो हलिप्रियः ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) हलिप्रिया, स्त्री, (हलिनी बलदेवस्य प्रिया ।) मदिरा । इति राजनिर्घण्टः । अमरः । २। १० । ३८ ॥ (विवरणमस्या मदिराशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

हली, स्त्री, (हल्यते इति । हल + इन् । डीप् ।) कलिकारीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हली, [न्] पुं, (हलमस्यास्तीति । हल + इनि ।) बलदेवः । इत्यमरः । १।१।२४ ॥ (यथा, उपदेशशतके । ६८ ।

“क्रुद्धो हली कुरुणां परमुत्थाप्य क्षिपन्नयाम् । अनुनीतस्तदमृच्छत् क्रोधाविष्टोऽनुनेतव्य ॥” कृषिकर्मकर्ता । तत्पथ्यायः । कुटुम्बी २ कर्षकः ३ चेची ४ कृषिकः ५ कार्षिकः ६ कृषीवलः ७ । इति हेमचन्द्रः ॥

हलीनः, पुं, (हलाय हितः । हन् + क्तः ।) शाकवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हलीमकः, पुं, रोगविशेषः । यथा पाण्डुरोगस्यैव मेदं हलीमकश्चाह ।

“यदा तु पाण्डोर्वर्णः स्याद्वरितश्यावपीतकः । बलीत्साहः क्षयस्तन्द्रामन्दाग्निर्लव स्रुज्वरः ॥ स्त्रीष्वर्षोऽङ्गमर्ह्य श्वाससृण्णा रुचिभ्रमाः । हलीमकं तदा तस्य विद्यादनिलपित्ततः ॥”

पाण्डोः पाण्डुरोगिणः ॥ तस्य चिकित्सा यथा, “मारितस्यायसचूर्णं मुस्ताचूर्णेन संयुतम् ।

खदिरस्य कषायेण पिबेन्नृणः हलीमकम् ॥

सिता तिक्ता बला यष्टी क्षिफला रजनीयुगैः । लेहं लिङ्गात् समध्वाज्यं हलीमकनिहतये ॥

अभृतलतारमकल्पाप्रमाधितं तुरगविद्विषः सर्पिः क्षौरचतुर्गुणभैतद्वितरेषु हलीमकार्तेभ्यः ॥”

इति अष्टाष्टतम् ॥ * ॥

“मधुरैरुपानेस्तं वातपित्तहरेहरेत् । कामलापाण्डुरोगोक्तक्रियाश्चातोपयोजयेत् ॥” अथ सामान्यतः पाण्डुरोगकामलाहलीमकचिकित्सा ।

“फलत्रिकास्तवास्तित्ताभूनिम्बनिम्बजः । काथः क्षौद्रयुतो हन्यात् पाण्डुरोगं सकामलम् ॥ त्रूषणं त्रिफला मुस्तं विडङ्गं चयचित्रके । दार्वा त्वक्काञ्चिको धातुर्गन्धिको देवदारु च ॥ एषां हिपलिकान् भागवान् कृत्वा चूर्णं पृथक् पृथक् ।

मण्डूरं हिगुणं चूर्णाच्छुद्धमस्त्रनसन्निभम् ॥

मूत्रे चाष्टगुणे पक्ता तस्मिंस्तत् प्रक्षिपेत्ततः । श्रीङ्गश्चरमान् कृत्वा वटकांस्तान् यथाग्नि च ।

उपशुद्धीत तत्रैव जीर्णं साम्राष्ट्रं भोजनम् । मण्डूरवटका ज्ञेते प्राणदाः पाण्डुरोगिणाम् ॥

कुष्ठानि जठरं शोथमूरुस्थं कफामयान् । अर्शांसि कामलां मेघं ग्रीहान् शमयन्ति च ॥”

इति त्रूषणादिमण्डूरवटकः ॥ २ ॥

“किराततित्तं सुरदारु दार्वा मुस्ता गुडूची कटुका पटोलम् ।

दुरालभा पर्पटकं सनिम्बं कटुत्रिकं वङ्गफलत्रिकञ्च ॥

फलं विडङ्गस्य समांशकानि सर्वैः समं चूर्णमथायसञ्च ।

सर्पिर्मधुभ्यां वटिका विधेया तक्रानुपानात् भिषजा प्रयोज्या ॥

निहन्ति पाण्डुश्च हलीमकश्च शोथं प्रमेहं ग्रहणाञ्जञ्च ।

श्वासश्च कासश्च सरक्तपित्तमर्शास्थथोरग्रहमामवातम् ॥

त्रणांश्च गुल्मान् कफविद्विषश्च श्वित्रश्च कुष्ठञ्च ततः प्रयोगात् ॥”

इति अष्टादशाङ्गुलीहम् ॥ ३ ॥

“यवगोधूमशाल्यै रसेर्जाङ्गलैर्हिनेः । सुप्तादकोमसूराद्यैरु भोजनमिष्यते ॥

एषु पाण्डुरोगकामलाहलीमकेषु ॥ ४ ॥

इति भावप्रकाशः ॥

हलीशा, स्त्री, (हलस्य ईशा । शकम्बादित्वात् साधुः ।) लाङ्गलदण्डः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

हल्यं, त्रि, (हलेन कृष्टम् । हल + यत् ।) कर्षित-चेतम् । इत्यमरः । २।८।८ ॥ अस्य पथ्यायः कृष्टशब्दे द्रष्टव्यः ॥ (हलस्येदमिति ।) हल-सम्बन्ध च ॥ (पुं, हलस्य कर्षः । हल + “मत-जनहलात् करणजल्यकर्षेषु ।” ४।४।८७ ॥

इति यत् ॥)

हल्यं, स्त्री, (हलस्येदमिति । यत् ।) वैरूप्यम् । इति केचित् ॥

हल्यः, स्त्री, (हलस्य समूहः । हल + “पाशा-दिभ्यो यः ।” ४।२।४८ । इति यः ।)

हलसमूहः । इत्यमरः । ३।३।४१ ॥

हलकं, स्त्री, रक्तकलारम् । हला इति भाषा । तत्पथ्यायः । रक्तसन्धकम् २ । इत्यमरः । १। १० । ३६ ॥ रक्तसीगन्धिकम् ३ रेचना ४ ।

इति जटाधरः ॥ अल्पगन्धम् ५ सोमायम् ६ रक्तकौरवम् ७ । इति रत्नमाला ॥

हलनं, त्रि, प्रचलायितम् । इति जटाधरः ॥

हल्लीषं, स्त्री, स्त्रीणां सह नर्तनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (पुं, उपरूपकविशेषः । तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे । ६।५५५ ।

“हल्लीष एव एकाङ्कः सप्ताष्टौ दश वा स्त्रियः । वागुदात्तैकपुरुषः कैशिकीवृत्तसङ्कुलः ।

मुखातिमौ तथा सन्धौ बहुताललयस्थितिः ॥”

हल्लीषकं, स्त्री, (हल्लीषमेव । स्त्रायं कन् ।) स्त्रीणां मण्डलिकानृत्यम् । इति जटाधरः ॥

“मण्डलेन तु यन्मृत्यं स्त्रीणां हल्लीषकन्तु तत् ॥

इति हेमचन्द्रः ॥

एकस्य पुंसो बहुभिः स्त्रीभिः क्रीडनम् । तप्तु रासक्रीडा । यथा,—

“गोपोनां मण्डलौतृत्यबन्धे हल्लीषकं विदुः ॥” इति कोपात् ॥

तल्लक्षणन्तु ।

“पृथं सुवृत्तं मसृणं वितस्ति-

मातोन्नतं कौ विनिखन्य शङ्कुकम् ।

आक्रम्य पङ्कामितरितरन्तु

हस्तैर्भ्रमोऽयं खलु रासगोष्ठी ॥”

इति हरिवंशटीकायां नीलकण्ठः ॥

हल्लीषकं दन्त्यसकारमध्यमपि ॥

हवः, पुं, (हु लि होमे + अप् ।) होमः । आज्ञा । (ह्व + “भावेऽनुपसर्गस्य ।” ३।३।७५ । इति अप् सम्प्रसारणञ्च ।) आह्वानम् । अध्वरः । इत्यमरः । ३।२।८ ॥

व ह्वः, पुं, कांस्वपात्रे दधिभिर्भक्षितान्नभक्षणम् । इति केचित् ॥

हवनं, स्त्री, (हु + ह्युट् ।) होमः । इति शब्द-रत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । १।१६८ ३४ ।

“याजस्तु हवनस्यान्ते देवोमाज्ञापयत्तदा ।

प्रेक्षि मां रात्रि पृथति ! मिथुणं त्वामुपस्थितम् ॥)

हवनायुः, [स्] पुं, (हवनमेव आयुर्गोष्ठ्यः ।) अग्निः । इति शब्दरत्नावली ॥

हवनी, स्त्री, (हवतेऽनेति । हु + ह्युट् । डीप् ।) होमकुण्डम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हवनीयं, त्रि, होमीयद्रव्यम् । हव्यम् । हुधातो-रनीयप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

हविः, [स्] स्त्री (हवतेऽनेनेति । हु + “अर्हि-श्रुचिहुस्त्वपोति ।” उणा० २।१०८ । इति इतिः ।) हवनीयद्रव्यम् । तत्पथ्यायः । सान्ना-यम् २ । छतम् । इत्यमरः । २।३।२७ ॥

(यथा, महाभारते । १।८५।११ ।

“न जातु कामः कामानामुपभोगेन शम्यति । हविषा कृण्वन्त्येव भूय एवाभिवर्धते ॥)

जलम् । इति केचित् ॥ (विष्णुः । इति महा-भारतम् । १३।१४८।५२ ॥ शिवः । इति च तत्रैव । १३।१७।१०२ ॥)

हविचो, स्त्री, होमकुण्डम् । इति हेमचन्द्रः ॥

हविरशनः, पुं, (हविरशनं यस्य ।) अग्निः । इति हेमचन्द्रः ॥ छतभोजने, स्त्री ॥

हविरगन्धा, स्त्री, (हविषो गन्धो यस्याम् ।) शमी । इति राजनिर्घण्टः ॥ शमीशब्देऽस्या गुणा-दयो ज्ञायव्याः ॥

हविर्गन्धं, स्त्री, (हविषो गन्धम् ।) होमशब्दम् । तत्पथ्यायः । होमीयम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥

हविर्गन्धः, पुं, (हविषो हवनीयाय गन्धते इति । मन्थ + घञ् ।) गणिकारीवृक्षः । इति रत्न-माला ॥

हविषं, स्त्री, (हविषे हितम् । हविस + “उग-वादिभ्यो यत् ।” ५।१।२ । इति यत् ।) छतम् । यथा,—